



ČESKÁ REPUBLIKA

## ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Zdeňkou Burdovou ve věci **žalobkyně: ALKRON a.s., IČ: 25399764**, se sídlem Jeseník, Masarykovo náměstí 150/24, zastoupena: JUDr. Radkem Hudečkem, advokátem, se sídlem AK Ostrava, Poděbradova 1243/7, proti **žalovaným: 1) ČR – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, **2) Okresní soud v Ostravě**, se sídlem Ostrava, U Soudu 6187/4, o **zaplacení 100.000,- Kč s příslušenstvím**,

### t a k t o :

- I. Žaloba, aby žalovaná 1) byla povinna zaplatit žalobkyni částku 100.000,- Kč, se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované 1) náhradu nákladů řízení ve výši 300,- Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- III. Řízení ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou 2) se zastavuje.
- IV. Žalobkyně je povinna zaplatit ČR – Okresnímu soudu v Ostravě náhradu nákladů řízení ve výši 1.343,- Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

### O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se žalobou došla soudu dne 14. 10. 2016 domáhala poskytnutí přiměřeného zadostiučinění ve výši 100.000,- Kč s tím, že bylo porušeno právo na projednání věci žalobkyně v přiměřené lhůtě u Okresního soudu v Ostravě pod sp.zn. [REDACTED]. Žalobou doručenou dne 10. 2. 2009 se žalobkyně domáhala zřízení práva odpovídající věcnému břemeni spočívající v právu chůze i jízdy motorovými vozidly přes pozemek. Rozsudkem ze dne 23. 12. 2014 bylo žalobě v plném rozsahu vyhověno. Rozsudek nabyl

právní moci dne 1. 4. 2015. Soud jednání neúměrně protahoval, odkládal projednání žalobkyni navržených důkazů. Nedůvodně akceptoval žádosti žalovaného o odročení jednání.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že učinila nesporným, že žalobkyně u ní dne 13. 1. 2016 uplatnila nárok na poskytnutí zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 100.000,- Kč, která jí měla vzniknout v souvislosti s nesprávným úředním postupem, nepřiměřenou délkou řízení u Okresního soudu v Ostravě pod sp.zn. [REDAKCE]. Žádosti o poskytnutí zadostiučinění nebylo ze strany žalované vyhověno. Řízení vedené u Okresního soudu v Ostravě probíhalo na 2 stupních soudní soustavy více než 8 let, přičemž rozhodoval ještě navíc i Vrchní soud. V řízení nedošlo k procesní nečinnosti soudů, všechny úkony byly prováděny v přiměřených lhůtách. Řízení lze označit za složitější, jednalo se o žalobu o zřízení věcného břemene spočívajícího v právu chůze a jízdy motorových vozidel přes pozemek jiného vlastníka. Byl vypracováván znalecký posudek ke stanovení obvyklé ceny věcného břemene. Žalobkyně se na délce řízení nepodílela. Na délku řízení měl nejpodstatnější vliv procesní postup žalovaného. Jeho chování lze označit již jako obstrukční. Žalovaný se snažil o oddálení konečného rozhodnutí ve věci. Ačkoliv byl právně zastoupen, dožadoval se osobní účasti na jednáních a žádal o jejich odročení. Podával opakovaně řadu procesních návrhů, např. na přerušování řízení, na vstup vedlejších účastníků do řízení na straně žalované, namítl podjatost vyřizující soudkyně i podjatost senátu odvolacího soudu, a návrhů na doplnění dokazování. Proti všem rozhodnutím podával opravné prostředky v případě, že nejsou přípustné. V rámci předmětného řízení probíhala dvě řízení o žalobách pro zmatečnost podaných žalovaným. Dále bylo rozhodováno o návrhu dvou osob, které se domáhaly, aby soud připustil jejich vedlejší účastenství na straně žalované, a to opět i odvolacím soudem. Kvůli chování žalovaného došlo také k prodloužení lhůty, v níž byl soudu předložen znalecký posudek. Význam řízení pro žalobkyni hodnotí žalovaná jako nízký, jedná se o akciovou společnost s vyšším základním kapitálem, když dle názoru žalované nemůže právnické osobě vznikat nemajetková újma stejně intenzitě jako u osoby fyzické. Žalobkyně se také domáhala pouze potvrzení faktického stavu nastolením právní jistoty. Žalovaná má za to, že nedošlo k porušení práva žalobkyně na projednání věci v přiměřené lhůtě.

Ze spisu Okresního soudu v Ostravě, sp.zn. [REDAKCE], má soud prokázáno: Dne 10. 2. 2009 podána žaloba žalobkyni proti žalovanému P. [REDAKCE] B. [REDAKCE] o zřízení práva odpovídající věcnému břemeni, kdy navrhuje, aby soud zřídil ve prospěch vlastníka budovy právo odpovídající věcnému břemeni spočívající v právu chůze a jízdy motorových vozidel přes pozemky, a to v rozsahu stanoveném geometrickým plánem. Dne 1. 6. 2009 soud vyzývá žalobkyni k zaplacení soudního poplatku, který zaplatila dne 10. 6. 2009. Dne 27. 7. 2009 soud vyzývá žalovaného k vyjádření k žalobě, který se vyjadřuje dne 20. 8. 2009. Poté soud vyjádření rozesílá žalobkyni, která se vyjadřuje dne 16. 9. 2009. Dále žalovaný tvrdí, že bude na studijním pobytu v zahraničí a žádá o nařízení jednání po datu 12. 2. 2010. Žalovaný se vyjadřuje dne 23. 12. 2009 k fotokopii geometrického plánu. Jednání nařízeno na den 2. 3. 2010. Žalovaný se vyjadřuje dne 2. 3. 2010. Jednání proběhlo, přednesena žaloba, vyjádření k žalobě, čteny listinné důkazy a odročeno za účelem provedení důkazů na den 8. 4. 2010. Žalovaný žádá o odročení jednání dne 6. 4. 2010. Odročeno na den 25. 5. 2010. Dne 25. 5. 2010 proběhlo jednání, slyšení 2 svědci. Odročeno za účelem výslechu dalších svědků na den 15. 6. 2010. Jednání proběhlo, slyšení 3 svědci, odročeno za účelem čtení důkazů na den 21. 9. 2010, kdy jednání proběhlo. Čteny listinné důkazy. Odročeno za účelem čtení dalších listinných důkazů a předložení kolaudačního rozhodnutí na den 19. 10. 2010. Dále dne 11. 10. 2010 soud ukládá žalovanému, aby zaplatil České republice – Okresnímu soudu v Ostravě zálohu na náklady důkazů – znalecký posudek, pro ohodnocení věcného břemene navrhovaného žalobcem ve výši 7.000,- Kč, jinak nelze důkaz navrhovaný

účastníkem provést. Dne 19. 10. 2010 jednání, odročeno za účelem možné mimosoudní dohody účastníků na den 23. 11. 2010. Poté žalovaný podává návrh na zrušení usnesení o vyloučení řízení věcného břemene ve prospěch P. B. Dále odvolání proti tomuto usnesení. Dále návrh žalovaného na přibrání dalšího účastníka do řízení na straně žalované, návrh na doplnění důkazů, návrh na odročení jednání. Dne 23. 11. 2010 proběhlo jednání. Byly čteny listinné důkazy a odročeno za účelem rozhodnutí o návrhu žalovaného ze dne 22. 11. 2010. Dále dne 23. 11. 2010 soud ukládá žalobkyni, aby zaplatila České republice – Okresnímu soudu v Ostravě zálohu na náklady důkazů – znalecký posudek, pro ohodnocení věcného břemene navrhovaného žalobcem ve výši 7.000,- Kč. Žalobkyně zaplatila zálohu na náklady důkazů dne 29. 11. 2010. Žalovaný navrhuje přistoupení dalších účastníků dne 29. 11. 2010, které upřesňuje tohoto dne s tím, že soud vyzývá tyto účastníky, zda chtějí přistupovat jako vedlejší účastníci dne 26. 1. 2011. Žalovaný sděluje soudu dne 17. 3. 2011, že se chce každého jednání osobně zúčastnit, a že v období od 10. 5. 2011 do 15. 6. 2011 je na studijním pobytu ve Francii. Dále dne 4. 5. 2011 soud rozhoduje o tom, že návrh žalovaného ze dne 22. 11. 2010 ve znění podání ze dne 29. 11. 2010 na vstup vedlejších účastníků na straně žalovaného se zamítá. Vstup M. B. do řízení, jako vedlejšího účastníka na straně žalovaného, se nepřipouští. Žalovaný podává odvolání do tohoto usnesení. Stejně tak podává dne 6. 6. 2011 odvolání M. B. Soud vyzývá žalovaného k upřesnění odvolání dne 1. 7. 2011 a M. B. dne 1. 7. 2011. Žalovaný doplňuje odvolání dne 22. 7. 2011 a M. B. dne 2. 8. 2011. Spis předložen Krajskému soudu v Ostravě dne 23. 8. 2011, který rozhoduje dne 31. 8. 2011, že odvolání se odmítá proti usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 11. 10. 2010, kterým byla vyloučena věc o zřízení věcného břemene ve prospěch žalovaného k samostatnému řízení. Dále odvolací řízení se ve vztahu k výroku v odstavci 1 usnesení okresního soudu zastavuje a usnesení okresního soudu ze dne 4. 5. 2011, kdy byl zamítnut návrh žalovaného na vstup vedlejších účastníků na straně žalovaného, a co se týče odstavce II, že nebyl připuštěn vstup M. B. do řízení, toto se potvrzuje rozhodnutím odvolacího soudu ze dne 31. 8. 2011. Dále dne 26. 1. 2012 ustanoven znalec z oboru Ekonomika – stavebnictví, ceny a odhady nemovitostí, Ing. Jaromír Dobřanský, aby ve lhůtě 6 týdnů od doručení spisu vypracoval znalecký posudek, ve kterém uvede obvyklou cenu věcného břemene spočívajícího v právu chůze a jízdy dle žaloby. Dne 2. 2. 2012 znalec žádá o zaplacení zálohy. Dne 7. 3. 2012 podána žaloba pro zmatečnost proti rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 8. 2011, a to žalovaným. Dne 15. 3. 2012 soud rozhoduje o poskytnutí zálohy na úhradu nákladů spojených s vypracováním znaleckého posudku znalci. Dne 30. 5. 2012 žádá znalec o prodloužení termínu do 25. 6. 2012 z důvodu toho, že zjistil, že na posuzované parcele jsou zaznamenána věcná břemena, která pravděpodobně mají vliv na konečnou cenu věcného břemene. Dále žádá o prodloužení termínu podání znaleckého posudku do 2. 7. 2012, neboť je v zahraničí N. která mu měla zaslat věci týkající se věcných břemen, dále že žalovaný mu nic nepředal, nekontaktoval ho. Dne 29. 6. 2012 žalovaný žádá o ustanovení jiného znalce a podává námitku podjatosti. Dne 9. 7. 2012 podán znalecký posudek. Dne 20. 7. 2012 bylo rozhodnuto, že lhůta k podání znaleckého posudku se prodlužuje do 10. 7. 2012. Dne 20. 7. 2012 soud rozhoduje o znalečném. Jednání nařizeno na den 6. 11. 2012. Právní zástupce žalobkyně žádá o předočení jednání z důvodu kolize a služební cesty. Žalovaný žádá o odročení jednání, kdy má pobyt ve Francii zajištěn jako dovolenou. Dále žalovaný podává návrh na přibrání vedlejšího účastníka na straně žalovaného dne 13. 11. 2012. Dne 13. 11. 2012 podává námitku podjatosti soudce s tím, že mu znemožnil výkon základního práva, a to osobně se účastnit v řízení. Dále také podává návrh na přerušování řízení do doby pravomocného skončení řízení o žalobě pro zmatečnost, která je vedena u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. Dne 28. 12. 2012 spis předložen odvolacímu soudu, tedy Krajskému soudu v Ostravě jako soudu nadřízenému, k rozhodnutí o námitce podjatosti.

Dne 31. 12. 2012 podává žalobkyně návrh na vydání předběžného opatření, dne 3. 1. 2013 rozhodnuto okresním soudem, že žalovaný se do vydání pravomocného rozhodnutí Okresního soudu v Ostravě o žalobě zakazuje realizovat stavbu zastřešení průjezdu k objektu na pozemku. Dne 29. 1. 2013 rozhoduje Krajský soud v Ostravě, že soudkyně není vyloučena z projednání a rozhodnutí věci. Odvolací soud rozhodl dne 21. 3. 2013 s tím, že se usnesení okresního soudu o nařízení předběžného opatření potvrzuje. Dále žalovaný dne 18. 3. 2013 podává odvolání proti rozhodnutí krajského soudu, kterým bylo rozhodnuto, že soudkyně není vyloučena z projednání věci a námitku podjatosti soudců Krajského soudu v Ostravě. Dne 20. 5. 2013 rozhoduje okresní soud o tom, že žádost žalobce o vrácení složené jistoty se zamítá. Dále soud vyzývá žalovaného k zaplacení soudního poplatku za dovolání dne 8. 7. 2013. Tento žalovaný zaplatil dne 18. 7. 2013. Předložen spis Nejvyššímu soudu ČR dne 31. 7. 2013. Tento vrací spis bez věcného vyřízení okresnímu soudu dne 26. 9. 2013, že žalovaný podal proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 1. 2013 odvolání, v němž také výslovně uvedl, že jej podává k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě s tím, že má být spis předložen k rozhodnutí Vrchnímu soudu v Olomouci. Spis předložen Vrchnímu soudu v Olomouci dne 11. 10. 2013. Tento rozhoduje dne 28. 11. 2013, že odvolání žalovaného se odmítá. Je to proti rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, kterým rozhodl o námitce podjatosti vznesené žalovaným proti soudkyni. Dne 27. 1. 2014 soud rozhoduje, že návrh žalovaného ze dne 12. 11. 2012 na přerušování řízení se zamítá. Dále dne 25. 2. 2014 žalovaný doplňuje svůj návrh s označením vedlejších účastníků, kteří mají vstoupit do řízení. Soud vyzývá případné vedlejší účastníky, aby se k tomuto návrhu vyjádřili dne 3. 3. 2014. Žalobkyně urguje rozhodnutí ve věci samé dne 10. 3. 2014. Dále soud rozhoduje dne 28. 3. 2014 s tím, že návrh žalovaného na vstup vedlejších účastníků na straně žalované se zamítá. Proti tomuto podává dne 16. 4. 2014 odvolání žalovaný. Spis předložen odvolacímu soudu dne 9. 5. 2014, který rozhoduje dne 26. 5. 2014 s tím, že usnesení okresního soudu se zrušuje s tím, že o přípustnosti vedlejšího účastenství soud rozhoduje pouze na návrh. Soud vyzývá žalovaného dne 30. 6. 2014, aby přesně označil jménem, příjmením, aktuálním bydlištěm osoby, které navrhuje ke vstupu do řízení jako vedlejší účastníky. Dále dne 11. 9. 2014 navrhovatel, P. Š. navrhuje na přibrání sebe jako vedlejšího účastníka na straně žalovaného. Soud vyzývá účastníky, aby se k tomuto návrhu vyjádřili dne 23. 9. 2014. Dále dne 11. 11. 2014 se ukládá znalci, aby ke dni nařízeného jednání dne 18. 12. 2014 aktualizoval obvyklou cenu věcného břemene. Podána žádost o odročení jednání žalovaného dne 5. 12. 2014 s tím, že je na studijním pobytu v Paříži. Dále žalovaný dne 17. 12. 2014 žádá o odročení jednání s tím, že odvolává plnou moc a omlouvá se z jednání, že se nachází na studijním pobytu v Paříži. Dne 18. 12. 2014 proběhlo jednání v přítomnosti žalovaného. Přistoupeno k výsledku znalce, skončeno dokazování, odročeno za účelem vyhlášení rozhodnutí na den 23. 12. 2014, kdy byl vyhlášen rozsudek s tím, že soud zřídil věcné břemeno. Podáno odvolání žalovaným. Spis předložen odvolacímu soudu dne 24. 11. 2014, který rozhoduje nejprve o tom, že bylo napadeno i usnesení ze dne 20. 7. 2012 o přiznání odměny znalci za znalecký posudek tak, že se toto usnesení potvrzuje, a to rozhoduje odvolací soud dne 30. 1. 2015. Dále spis předložen odvolacímu soudu dne 13. 7. 2015, který rozhoduje jednak o odvolání proti zamítnutí návrhu žalovaného na přerušování řízení usnesením ze dne 18. 12. 2014 tak, že se odvolání zamítá, a to rozhoduje dne 15. 7. 2015. Dále rozhoduje jednak o usnesení okresního soudu ze dne 18. 12. 2014, kterým nepřipustil vstup P. Š. a to rozhoduje dne 15. 7. 2015 tak, že se usnesení potvrzuje. Dále měnil usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 23. 12. 2014 o znalečném za účast při jednání rovněž dne 15. 7. 2015. Dále potvrdil usnesení o tom, kterým bylo rozhodnuto, že po právní moci bude žalovanému vrácen soudní poplatek za dovolání ze dne 23. 12. 2014, opět potvrdil dne 15. 7. 2015. Poté odmítnul odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 23. 12. 2014, a to dne

15. 7. 2015 s tím, že odvolání žalovaného neobsahuje žádné konkrétní odvolací důvody. Toto usnesení nabylo právní moci dne 3. 8. 2015. Dne 3. 8. 2015 podává žalovaný doplnění odvolání do rozsudku. Dále podává námitku doručení rozsudku žalovanému. Dne 15. 9. 2015 podává odvolání prostřednictvím právní zástupkyně do rozsudku. Dne 23. 9. 2015 soud rozhoduje, že odvolání žalovaného ze dne 14. 9. 2015 se odmítá. Proti tomuto podává žalovaný odvolání, námitku podjatosti odvolacího senátu. Předloženo odvolacímu soudu dne 12. 11. 2015. Mezitím podává žalovaný žalobu pro zmatečnost, o které rozhoduje krajský soud dne 22. 2. 2016 tak, že se zamítá. Žalovaný podává proti tomuto odvolání. Soud jej vyzývá k zaplacení soudního poplatku dne 1. 4. 2016. Tento zaplatil. Spis předložen odvolacímu soudu dne 16. 5. 2016. Dne 26. 10. 2016 rozhodnutí Vrchním soudem v Olomouci, že usnesení krajského soudu ze dne 15. 7. 2015, kterým bylo rozhodnuto tak, že žaloba pro zmatečnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 7. 2015 se zamítá. Poté jsou zde vyjádření k námitce podjatosti vznesené žalovaným a předložení Vrchnímu soudu v Olomouci o rozhodnutí námitce podjatosti dne 2. 5. 2017, který rozhoduje dne 1. 6. 2017, že soudci nejsou vyloučeni z rozhodnutí.

Po provedeném dokazování má soud prokázán následující skutkový stav : Řízení bylo zahájeno dne 10. 2. 2009 žalobkyní u Okresního soudu v Ostravě pod sp.zn. [REDAKCE] a dosud není pravomocně skončeno. Žalobkyně vystupovala v předmětném řízení jako žalobkyně, kdy se domáhala zřízení věcného břemene v podobě chůze a jízdy přes pozemek žalovaného. Jednalo se o potvrzení faktického stavu. Žalovaný, ačkoliv byl právně zastoupen, dožadoval se osobní účasti na jednání, kdy byl často přítomen mimo Českou republiku, žádal o odročení, podával řadu procesních návrhů, jako návrh na přerušování řízení, návrh na vstup vedlejších účastníků na straně žalované, namítal podjatost soudkyně i soudců odvolacího soudu. Všechny návrhy byly neúspěšné, proti návrhům však podával opravné prostředky i v případě, kdy nebyly přípustné. Inicioval i 2x řízení o žalobě pro zmatečnost, rovněž neúspěšné. Zdržoval i vyhotovení znaleckého posudku, kdy odmítal spolupráci se znalcem. Žalobkyně nepodala návrh na určení lhůty. Ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem ze dne 23. 12. 2014, kterým bylo žalobě vyhověno. Žalovaný podal odvolání, o kterém není dosud pravomocně rozhodnuto.

Po právní stránce dospěl soud k následujícím závěrům : Délka řízení ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva je nepřiměřená tehdy, neodpovídá-li složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávané věci a zároveň tkví v příčinách vycházejících z působení státu, tj. soudu, v projednávané věci, nikoliv stěžovatele, případně od něj odlišných účastníků řízení. Soud ve své judikatuře upřednostňuje globální, celkový pohled na řízení. Proto existující průtah jen v určité fázi řízení soud toleruje za předpokladu, že celková doba řízení nebude nepřiměřená. Naopak i v řízení, v němž soud činil úkony v přiměřených lhůtách a jeho postup byl plynulý, lze dle soudu konstatovat porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě tehdy, kdy se s přihlédnutím ke všem okolnostem celková doba řízení jeví nepřiměřeně dlouhou. Nepřiměřeně dlouhými shledává soud nicméně i ta řízení, která sice trvala relativně nepříliš dlouho, byla však zatížena nepřiměřeným obdobím nečinnosti ve vztahu k celkové délce řízení. Namítané řízení bylo v dané věci zahájeno dne 10. 2. 2009. Řízení není dosud skončeno, kdy soud má rozhodovat o odvolání žalovaného proti rozhodnutí soudu I. stupně ze dne 23. 12. 2015. K namítanému řízení soud konstatuje, že šlo o řízení, kterým se žalobkyně domáhala zřízení práva odpovídající věcnému břemeni spočívající v právu chůze a jízdy motorových vozidel přes pozemky žalovaného, kdy šlo pouze o potvrzení faktického stavu. Ve věci byla dosud úspěšná. Složitost tohoto řízení byla dána jednak nutností vypracování znaleckého posudku, kdy délka vypracování znaleckého posudku byla i ovlivněna chováním žalovaného a jednak výslechy svědků. Z hlediska předmětu řízení

soud hodnotí význam řízení pro žalobkyni jako nízký, neboť se nejedná o řízení ve věcech trestních, kdy lze očekávat zvýšený zájem na přijetí rozhodnutí nebo týkající se osobní svobody jednotlivce či řízení opatrovnické, pracovní věci, týkající se osobního stavu. Těmto řízením naopak judikatura Evropského soudu pro lidská práva přikládá zvýšený význam. O tato řízení se nejednalo. Řízení probíhalo na 2 stupních soudní soustavy, kdy soud I. stupně rozhodoval věcně, soud II. stupně pouze procesně. Věc byla i před Vrchním soudem v Praze, který řešil námitky žalovaného vůči odvolacímu senátu z důvodu podjatosti. Soud se ve věci musel zabývat jednotlivými procesními návrhy žalovaného, které byly všechny nedůvodné, a to návrhy na přibrání vedlejších účastníků, námitkami podjatosti, návrhy na přerušování řízení. Proti těmto návrhům, které byly zamítnuty, podával žalovaný i opravné prostředky, které byly rovněž nedůvodné. Rovněž byla žalovaným 2x podána žaloba pro zmatečnost. Soud se zabýval i tím, jak postupoval Okresní soud v Ostravě a odvolací soud v řízení, kdy soud poukazuje až na jednotlivé dílčí průtahy, např. při ustanovení znalce či zaslání věci Nejvyššímu soudu k rozhodnutí místo odvolacímu soudu, postupoval soud plynule bez průtahů, kdy úkony činil v přiměřených lhůtách, kdy bylo na soudu se vypořádat s jednotlivými nedůvodnými návrhy žalovaného, kdy musel se těmito návrhy zabývat a poté až mohlo být rozhodnuto ve věci samé. Soud tedy konstatuje, že vzhledem k tomuto výše uvedenému, vzhledem k délce řízení, které nepřesahuje dobu 10 let, vzhledem k jednotlivým návrhům žalovaného, se kterými se soud musel vyrovnávat a o kterých postupně rozhodoval, soud dospěl k závěru i přes jednotlivé zmíněné průtahy, že doba řízení není dobou nepřiměřenou, kdy zmíněné průtahy lze považovat za ojedinělé a k žádným dalším průtahům ve vlastním slova smyslu nečinnosti nedošlo, kdy ostatní úkony byly činěny střídavě obratem, střídavě v přiměřených lhůtách. Ze všech těchto důvodů soud shledal, že v dané věci nedošlo k porušení práva žalobkyně na projednání věci v přiměřené lhůtě dle ust. § 13 odst. 1 zák. č. 82/1198 Sb., neboť celková doba namítaného řízení, je vzhledem k okolnostem případu tak, jak byly shora popsány, ještě přiměřená. Nedošlo tedy k nesprávnému úřednímu postupu, a soud proto ve výroku I. ve vztahu k žalované 1) žalobu jako nedůvodnou zamítl. Co se týče nároku žalobkyně vůči žalované 2), soud poukazuje, že druhá žalovaná, Okresní soud v Ostravě, je organizační složkou státu ve smyslu § 3 odst. 1 zák. č. 219/2000 Sb. Ve smyslu ust. § 3 odst. 2 tohoto zákona organizační složka není právnickou osobou. Soud proto vyzval žalobkyni k odstranění tohoto nedostatku usnesením ze dne 26. 10. 2016, č.j. 25 C 223/2016-32 s tím, že ji poučil, že nezdaří-li se tento nedostatek podmínky řízení odstranit, řízení bude zastaveno ve smyslu § 104 odst. 2 o.s.ř. Žalobkyně podáním doručeným soudu dne 27. 10. 2016 označila pouze Českou republiku – Ministerstvo spravedlnosti České republiky jako žalovaného 1), žalovaného 2) ponechala Okresní soud v Ostravě. Soud proto řízení zastavil ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou 2) dle ust. § 104 odst. 2 o.s.ř.

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou 1) je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř., a ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou 2) ustanovením § 146 odst. 2 věta první o.s.ř. Podle § 151 odst. 3 o.s.ř. účastníku, který nebyl v řízení zastoupen zástupcem podle § 137 odst. 2 a který nedoložil výši hotových výdajů svých nebo svého jiného zástupce, přiznává soud náhradu v paušální výši určené zvláštním právním předpisem. Paušální náhrada zahrnuje hotové výdaje účastníka a jeho zástupce; nezahrnuje však náhradu soudního poplatku. Podle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu, činí výše paušální náhrady pro účely § 151 odst. 3 občanského soudního řádu 300,- Kč za každý úkon. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku a přiznal žalované 1) právo na náhradu nákladů řízení ve výši 300,- Kč, když učinila v této věci 1 úkon, kterým bylo písemné vyjádření k žalobě. Ve výroku IV. přiznal žalované 2) právo na náhradu nákladů řízení ve

výši 1.343,- Kč, když učinila 2 úkony, kterými bylo příprava k jednání a účast u jednání, cestovné vlakem Ostrava - Praha 330,- Kč a Praha – Ostrava 365,- Kč, 2x 24 Kč. Lhůta k plnění ve výroku o nákladech řízení byla stanovena v souladu s ust. § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř.; k určení lhůty delší nebo stanovení plnění ve splátkách neshledal soud důvod.

**P o u ě n í :** Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí soudem či nařízením exekuce.

V Praze dne 10. srpna 2017

Mgr. Zdeňka Burdová, v.r.  
soudkyně

Za správnost vyhotovení:  
Mgr. Pavla Kindlová